

מסורת הש"ס

גליון הש"ס

הגהות הב"ח

הגדות הנר"א

מוספה רש"י

תוספות רי"ד

[illegible]

לה רבי מאיר ורבי יהודה אומרים היא נתנה אצבע
ברצה הבעל להפר יפר ואם אמר אי אפשר
בכתובה רבי יוסי ורבי אלעזר אומרים הוא נתן
ואם רצה הבעל להפר יפר ואם אמר אי אפשר
בכתובה איפוך ר"מ ורבי יהודה אומרים הוא נתן
אומרים היא נתנה וסבר רבי יוסי היא נתנה והתנן
שלא נתן קצבה אימא רבי מאיר ורבי יוסי אומרים
ורבי אלעזר אומרים היא נתנה וסבר רבי יהודה
היהודא אומר בישראל יום אחד יקיים אימא רבי מאיר
ויוסי אומרים הוא נתן ורבי אלעזר אומר היא נתנה
וזוגי קתני אימא רבי מאיר ורבי אלעזר אומרים
ורבי יוסי אומרים הוא נתן והא סתמא דלא כרבי
בעניות שלא נתן קצבה אלמא בעל מצי מיפר ו
שהבעל מיפר דברים שיש בהן ענינו נפש האם ארד
אתקשט אם לא אתקשט אמר רבי יוסי אין אלו נדר
נדרדי ענינו נפש שלא אוכל בשר ושלא אשתה

מייירי דתלמידיהו בתשמיש אלף שדורה הנאה באחד מכל מני פירות
אף ע"ג דכנדר של תשמיש ממחמת כנדר של פירות אינה יכולה לט
בתורה. והא דתמן פסקין ולקמן (ע"ג) נדרות ואינה מקיימת מחל בל
עניי נפש אפי' מקיימת יולאה בלא כחובה שיהי' חילוק בין אותם
בענייניו שלא נתן קצבה. ועל כרךן ממני' לשמאל כנדרה היא הו'
פסח לנדרו: **אימא** רבי מאיר ורבי אעזר' אוסרי' **א**
תננה ונהי' יולא בלא כחובה ולקמן (ע"ג ע"ג) מנא רבי מאיר אר
לפניו ויפר לאו אמרו לו אין אדם דף ע"ג נמש כנפיהו אחי פירוש
הבבלי ולקמן מנהי' ר"ת בשני ברייתות רבי יהודה דתירושי' הו' ד
נראה דלא הויעל כלום דחאם הקוגיא אלינא דשמואל אבל לרבי
ונראה לר"י דמורה רבי מאיר דאם יולא בשביל כך דלא יתן כח
מיציעא' כל כסותה פסוק ארוסה (דף ע"ג) עובדת ע"ד אס
מאיר אס הוא רוצה ביה לעבדה על ידי תקנה זו: **רבי** יוסי אר
ענייני נפש לרבי יוסי אפילו נדרה לכמה ימים וכן נראה לרבי
נדר ענייני נפש הו"ל למינקט דחאיה וקישוט ולא גרים גריש פ
תשמיש דחאיה עולם הו' ענייני ותמך סוגיא דהאס אי אפשר לנדר
נדר ענייני נפש שלם אולא כחשה יין דתשנה היא ב' בתר
פירות העולם על יולא לנמנר דקר דמיימי האס ברייתא היא ולא
רבי גרסין רבי יוסי אומר אין אלו נדרי ענייני נפש מאס ענייני

וְכִי שִׁנִּיָּה לִפְיֶךָ אֶם
 נִדְרִיתָ תִּצְאָה שְׂלֵמָה
 וְכִי בֶן שִׁנִּיָּה לִפְיֶךָ
 נִדְרִיתָ יִצְאָה וְיִתֵּן
 כִּי יוֹסִי וְכִי אֶלְעָזָר
 יוֹסִי אֹמֵר כְּעִנְיֹת
 וְהָיָה גִּתְּוֹן רַבִּי יְהוֹרֵה
 תִּנְהַנֵּה וְהִתְנַחֵן "רַבִּי
 וְכִי רַבִּי יְהוֹרֵה וְכִי
 אֶם תִּמְצָא לֹמֵר זֹנִי
 תִּנְהַנֵּה רַבִּי יְהוֹרֵה
 אֲדִיר וְסֹכֵר רַבִּי יוֹסִי
 וְיִתְּנוּ ^{סֵד}אֵלֶּיךָ דְּרִבִּים
 אֶם לֹא אֶרְחֹץ אֶם
 עֵינַי נִפְשׁ וְאֵלֶּיךָ הֵן
 יָיִן וְשֵׁלָא אֶתְקַשְׁט
 כְּבִדָּה

ומן שהיא מחזיק דלס נ
אפי' יום אחד: **ואם** א
כחונה אבל מקיימת לא
דיס לשאר דלאחריתא לקס
ס' לא הוה דלס כדריה
ויא נחנה **אצבע** ב' ה
כל יודע בלשמו שגור
לכל קלל כחונה מש
קמי לבו מתקריא וס'
זריק לבגיה הכרייתא וס'
אלא משום דלמנה דפליג
אסור לקיימה א לא אכ
אין אלו נדרי וזני נפש
מדקתי סיפא ואלו נ
בתרא דנדרים (דף ט.
ן וזין להחריץ כאן: **אין**
דנדרים (דף טט:) והס
לא דיין דמני ואפס ממ
נפש הוא דליט מישר אכל

מַעֲלֵם אֶבֶל לִמְאִי דַסְלָקָא דַעֲמִין
דַאֲדַרְהֵי אִיבִּו וּמִלְּהֵוּ בַתְּשֻׁמִּים הַמַּטָּה
חַל אֲפִילוּ הַדִּירָה מִכֵּל פִּירוֹת כִּיּוֹן
דַאֲפַשֵׁר לֹה לִכְבוֹל וּלְיִסְכָּר בַּתְּשֻׁמִּים
הַמַּטָּה כִּי הִיאֹל דְּשִׁלְיָהּ דִּמְדֵּרס (דף
פ"ט) דַאֲמַר חִיתָקֶר כֹּל הַגְּזֻלָּה דַעֲלֵמָה
עַל כִּי וּשְׂקִיקָה טִיגָה שֶׁלָּהּ יִהְיֶה מִן
הַעֲוֹלֹת אֲלֵמָה חַל הַמִּדָּר:
ר"י יְהוּדָה הִיטָּה ת"ק. בַּהֲוֹלָן
(בִּימֵנו דף קמ: וסס) פ"י ר"י
דַחֲדַש דִקְרָא שְׁלֵשִׁים יוֹם כַּדְרִישִׁין
הַסֵּם יִיחַ שְׁלֵשִׁים יָמִים שְׁלֵשִׁים וְעֹבֵדֵר
(דף ה' וסס) נְמִי אֲמַרְרִין וְאִימָה
שְׁלֵשִׁים יוֹם כַּדְרִישִׁין עַד חֲדָשִׁי
אֶבֶל כַּדְרִישִׁין לֹא הוּא אֵלֶּה חֲסַר
כַּדְמַר"ר כִּי אֵין עַבְרִין (עַרְסִין דף
ט') וּבִפְ"ק דִרְ"ה (דף ע"ג) רַשְׁבֵּ"א
אֹמַר רַ"ז חֲדַש רַ"ז שְׁלֵשִׁים וְשֹׁשָׁה
דַהֲכָא פִרְזִי הִיטָּה ת"ק וְאִבִּי
דַאֲמַר כִּהֵּנָה אֲחָה לֵאשְׁמֻשִׁין אִת
לִיָּה חֲדַש שְׁלֵשִׁים יוֹם וְאֹמַר ר"י
דַהֲכָא חֲדָשִׁין דְּבַעֵי וְאִימָה וְכִסְתָּה
שֵׁם תְּשֻׁמִּים נִקְטָה חֲדָש יוֹם דַּחֲדַש
דַהֲבַתָּה וְ"ו חֲדָשִׁין דַּמְעֻבֵּרָת דַּהּוּ
חֲדָשִׁין דְּשֵׁלִשִׁים יוֹם מַשּׁוּם דַּטּוֹרָה הוּא
לִפְרֹש וְלֹמַר ז' יוֹם וְעִיר יוֹם נִקְטָה
חֲדָשִׁים וְעוֹד י"ז דַאֲפ"י דִלֵּשָׁה דִרְבֵּן
הוּא חֲדַש שְׁלֵשִׁים הִיאֹל כֹּל מִזְכָּה
אֶבֶל "הִיאֹל דַּמִּזְכָּה אֲשֵׁי:

(ב) (א) נמי ברא קאמר שמאלא דאיכא צערא דתריוויהו. הכי גרסין לו בכל הכפרים אע"פ דכבר אצריכונו סמיר מנצרותא קמייתא מ"מ כן דרך הש"ס שעשה צ' צורטות לשני האמוראים כשם ו' וצוקותיו לא גרים לו וצפ"א אע"פ (ועל דף סא); לא גרים לו בשום ספר: **בשלמא** ח"ב כאן ברתם ב"י. וסקלקא דעמין (א) נדמה בזהמיל דלמחר יאמר הגאון שמשין עמי לא אס תטעום מחלוני המין: **שגדרה** היא וק"מ א"ה הוא. פ"י צוקנו' ומה ש' לו עוד להמחין אי יוחא לא למשקל' כמובא ולמפק לא חזק עסק פתח לגדרה ויחמה לפירושו דמאי פריך לקמן ותקשט ומאכר חי לג'ס' כ"י הואיל וכתב מיראנו צגדרה היא לא שיהי' החסום וינאכל ליה' דהשאל' לא

ה לעולם וא"כ מה מרובה במה שיוצא
ה א' אפשר באשה נדרנית תצא בלא
ימ נשאר דברים אבל נדרים שיש בכן
צני' נקמה ע"מ נקמה עליה נדרים:
האם היא קצרה שמואל ימקח דע שמואל
הר"ם דהבא אית ליה לר"מ היא
ואינה מקיימת יקניטסה כדי שמדור
ולדר' ממיר לא יוציא ואם יוציא יתן
מאן דממיר אהא כל שכן אהא יתן
די מיר ממיר ורבי יהודה היא נמנה
עליה מנה להוציא דעד כאן לא קא
שטיטא דמניה לגרשה ואמר דא
משמע הכא דרמיה קישוט לא היו
ידי עיני נפש ואי רחילא עולם היו
ידי יוסף מיוול דיומא לא שמה מיוול
ואלו דרד עיני נפש. ולא גרים ואלו הן
ואלו הן נדרי נפש נפש אמר קוּס
יתין לא צריק מתקנין ומימי' בריהמ:
מפיר הוא משום דברים שציו לבינה

עין משפט
נר מצוה

ז א מ"י פייב מהלכות
 חסידות הלכה כג:
 ח ב ג מ"י שם ה"ל כד
 טו ד אה"ע ק"י עב
 וטו"ע י"ד ק"י רלה סע"ף
 ג:
 ח ד מ"י פייב מהלכות
 נדרים הלכה ד סמג
 לאוין רמב טו"ע י"ד ס"י
 רלה סע"ף נה:
 י ה מ"י שם הלכה ה
 טו"ע פ"ס סע"ף נט:

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]

אבל בדרך ביאוש פשוט
הוא לאל חזיונה מנסים
[אמר] אם] נדר בתפס
יפסדו שם ימצא שורה
נדרו, הניא האשה שורה
בדור שמעל בלתי ולא
פסדו לה ראי אומר היא
נתנה אצבע בין שניה
ולשפך אם רצה האשה
להפסד אם אומר אי
שפסד אצבע נדנית דציא
שלא ככתובה ראי ורמי
אמרם ונא נתן
אצבע בין שניה לשפך אם
היה העל להפסד ראי
אמר איא אצבע נדנית
ולא רצה להפסד דציא ורמי
אמר מיטל כל התוהבה
על האשה שורה והני
תנא גיטול כל התוהבה
על אצבע שקיים לה משה
דציא ורמי ונא נתן
תנא כי ראי אצבע לא
היה דהני אצבע
בין דהני ראי וקאמר
איא אצבע נדנית לא
אמר אצבע אצבע ונא

שואל: מהו חשבון הנפש?
 שואל: מהו חשבון הנפש?
 והאשה תובעת גירושין
 ה"פ כיון שיכול להפר
 מוציא דרתן במתני' אלא
 ולא הפר כאילו אמר הוא
 א"א בא"נ וכל התרונה
 מוטלת עליו. א"נ אידי
 דקאמר ת"ק א"א אמר
 נמי אינורו א"א ולא
 דקא אלא בוסן דהוא